

# tíðindablaðið sosialurin

Telefon 118 20  
Argjavegur 26, 3800 Argir  
Postsmoga 76, 3800 Tórshavn

Útgevandi: P/f Sosialurin ©  
Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller  
Fyrirtaksstjóri: Krisjan Dahl  
Blaðfólk: Hogni Djurhuus  
Randi Jacobsen  
Tórfinn Smith  
Ljósmyndari: Kalmar Lindenskov  
Uppseting: P/f Sosialurin  
Prent: P/f Pressan 1981

## oddagrein

## Snávið ikki í grinda-málinum

EITT er at skriva hugsan okkara um grindamálið í egnum bløðum, annað er hvat hetta batir søk okkara uttanlanda.

MEN hóast tað, so er tað av størsta týðningi, at fjølmiðlar okkara samsintir fylkjast um søk sum hesa, tí í ósemju við seg sjálva fremur eingin tjóð nakað munagott.

ÚTEFTIR verður tað landsstýri okkara og hetta einsamalt, ið skal skipa fyri miðvisum verjutil-tøkum, nevniliga upplýsing og aftur upplýsing um okkara lívs-hátt og sjónarmið.

HETTA er stórarbeiði, sum neyv-an man fara at geva úrslit í bræði, innan eitt til tvey ár, men kortini neyðugt og einasta gongda leið.

HETTA kemur at kosta okkum nakað, men einki trúarskifti í søguni hevur verið so jánkast, at tað ikki kostaði lívlát, blóð og tár hjá teimum, ið trúgvast vóru móti sínum egna uppruna.

OG JUST hetta snýr grindamálið seg um.

TALAN skal kortini ikki frá okkara síðu vera um somu heilagu krígsfærslu móti teimum, sum teir nú í árávis hava framt móti okkum, men heldur at vinna sjálfvan heimín fyri sjónarmiðum okkar ara og í hesum arbeiði gera sum minst burtur úr ávisum skilaleys-um umhørvorvisbólum, hvørs endamál meira er at kradda sær figging til egna dagdølju enn at bjarga grindini.

HETTA arbeiði er tibetur byrjað, men má alsamt meira gerast; men við so góðum monnum sum

Árna Olafssyni, Kjartan Hoydal o.ø. at standa fyri og avgjördu stóðu lögmanns og harvið alra føroyinga sum grundarlag, skuldi borið til at hildið somu miðvísu og alsamt neyðugu upplýsingar- og verjukós.

MEN er ivi um, um nóg nóg ella nóg skjótt verður atborið, so eigur í stundini meira fólk at setast til at fáa sjónarmið okkara í útlandsku fjølmiðlarnar.

TÍ HETTA mál snýr seg tá saman-um kemur ikki einans um rætt okkara til í egnum landi at liva eftir Skaparans ætlan og av egnum evnum, men eins nóg um okkara »trúverdigheit« sum mentað og rættsskaffið fólk.

VIT royndu okkum í fjør við góð-um móti útlandsku grindartror-istinum, men uttan úrslit. Håð og skitin orð var takkarlønin, so vit hava frammyvir ikki annað val enn so avgjört sum møguligt at beina fyri øllum hugsandi grindaofríði her á landi, samstundis sum størsti dentur verður lagdur á upplýsingina úteftir.

HELST fáa vit lítið burturúr sam-skifti við sokallaðar umhvørv- bólkar — kanska undantikið Green Peace, sum seinnu árinu eru vorðin nakað skilabetri.

TÍ VERÐA vit fyri at rækka sum longst við tí lítla, vit hava, at tala søk okkara fyri vanliga friðarliga útlandinginum og veruliga út- lenda valdinum — politisku myndugleikunum, handils- og innflytarafelagsskapum, og ikki minst núverandi keyparum av vörum okkara.

Kr.

## Orrustan á Kongabrunni!

Harra blaðstjóri, gev mær hesum reglum innivist í blaðnum. Í II bindi eftir Hans A. Djurhuus á síðu 43, har finna vit inn- gangin til eina av mongu døpru søgum Føroya.

Nólsoyar Páll kallaður. Hann var borin í heim 1766. Tað var nú ikki ætlan mín, at seta meg at avskriva hesa spennandi søguna. Heldur kom mær hana í hugan, nú ein hoyr- ir tíðindi úr Havn. Jú, tað kann ikki sigast annað enn, at hesaferð vóru havnarmenn ikki tiknir á bóli. Hesaferð er tað ikki »Brillumaðurin«, ið er uppá spæl. Men ein Paul Watson. Hesin maður er ikki heilt ókendur í Føroyum. Mær tykir, at hann er heldur ólátin, og óstórt- ligur ímillum mentað fólk. Tí í dag hava vit ment okkum rættiliga væl, sið- an »Brillumaðurin« rændi Føroyar, fyri bæði etandi

og pening.

Eg meti handan Wat- son fyri ein lógbrótara, hann man helst ikki frið- halgast í Onglandi. Tað rættasta er at gera stjór- nini í Bretlandi greitt, at vit her heima ikki tola ónáðir av hasum slagnum, tí hatta er á ein hátt sjórænarar og lógbrót- arar.

Mær tykir, at tit lög- reglumenn við fútanum sum fyriskipara hava gjørt eitt heppið bragd, at tit hava fingið so mangar av hasum slagnum undir lás og slá. Og tá ið teir bliva loystir, um ikki úr bondum, tá lova ikki, at seta sína nös á okkara leiðir meira. Á blaðsíðu 49 í somu søgu sigur H. A. D. viðari: »Saman við nólsoyingum og nøkrum havnarmonnum, ið høvdu vápnad seg við hval- váknum, hakum og ligg- um, fór hann (N.Páll)

niðan í kommandants- garðin. Páll fór inn í stov- una, har Løbner og Brillu- maðurin vóru, bar eyga við eina korðu, ið stóð stungin niður aftan fyri eina dragukistu. Hann tók korðuna, setti oddin fyri bringuna á Brillumann- inum og segði við hann á enskum máli: »Rør teg ikki, annars ert tú deyður maður«.

Hann rópti so til teir, ið stóðu uttanfyri, at um hann krøvdi Brillumann- in, so skuldu teir sláa frá sær við tí, teir høvdu. Beiggi Pálls, Jóanis, svar- aði aftur: »Tað skal verða, sum tá ið tú slær kóp«. Tá vóru menn í Føroyum. Og eru tað væl enn. Fáði hond á Watson, og setið hann á »Torvsteine«. Har ið skipar Hansen goymdi seg.

Vágur 22/6  
Hentzar Joensen

## Herferðin hjá Watson lítið við hval at gera

Harra blaðstjóri.

Í Sosialinum leygar- dagin 21. juni vóru triggj- ar greinar sum víðgjördu Watson og hansara harka- lið: KR(istian) skrivaði leiðara, Fr. Restorff harð- ligt lesara bræv og »X« minni harðligt lesara- bræv.

Eg hugs, at flestu av okkum, sum vóru niðri á Bursatanga, tá hand- tókan fór fram, mundu fáa ta fatan, at uppgávan hjá Paul Watson her í Føroyum ikki júst er at steða grindadrápi, held- ur man hon vera at fáa nakrar, eftir hansara tykki, góðar myndir, ið visa okkum teir barbarar, hann hevur sagt heim- inum, at vit eru.

Tær fyrstu fekk hann á Bursatanga! Tað var týðiligt, at tað, sum hendi har, var væl fyriskipaður sjónleikur: Teir báðir seinnu, sum tiknir vórðu, løgu fyrst og sigldu í klingur, meðan teir róptu ókvæmisorð eftir lögregluni, síðan fóru teir út aftur til »Sea Shep- herd«, har teir finga fatur í sjónvarpslíði sínum, sum so sigldu inn aftur saman við teimum. Komnir inn til molan, har »Ritan« plagar at liggja, legði báturin við sjónvarpslíð- num seg aftan fyri molan at biða, meðan hinir fóru inn eftir tí tikna bátinum, síðan komu teir fram og byrjaðu at taka myndir.

Um nú teir báðir høvdu sloppið avstað við bát- inum, var aksjónin mis- eydnað, ongin ivi um tað. Við at leypa niður í bátin, »forerdi« lögreglumaðurin teimum júst ta sensasjón, teir vildu hava!

Lat meg beinanvegin siga, at hetta er ikki at skilja sum atfinning móti lögregluni. Tvørturímóti meti eg, at hesin lögreglu- maður við síni skjót- teinkjan og dirvi vísti, at tann føroyska lögreglan ikki er at spæla við, og Paul Watson fekk at vita, at hann kanska ikki fær tað so lætt, sum hann hevði varhugan av, tá hann kom higar!

Hvat vildu bløð okkara og almenningurin sagt, um hesir menn sluppu av- stað við bátinum, sum lögreglan hevði tikið, meðan 4-5 lögreglumenn ansaðu eftir honum? Eyð- sæð er, at Paul Watson vil hava fleiri myndir. Týði- liga provokasjón hansara oman og niðan gjøgnum Nólsoyarfjørð til endan á august!

»X« heldur í lesara- brævi sínum, at vit eiga at visa sannan føroyskan blíðskap móti »Sea Shep- herd«. Ongin ivi er um, at tað vildi verið tann úr- slitabesti hátturin at gjørt

herferð hansara til onkis. Hetta man tó vera tað seinasta, hesi menniskju ynskja, og ilt man vera hjá okkum at visa blíð- skap móti slikum, sum berast fyri at gera enda á okkum. Tað er bert »hundurin, sum sleikir hondina, ið hann tyktar!«.

Men tað var kanska ein roynd!

Mundi Paul Watson ikki fingið burtur úr hesum, at tey »bliðu« vóru slik, sum eru móti grindadrápi? Eins og Allan Thornton vildi hann uttan iva brúkt hetta til sín fyrimun.

Nei, neyvan man her- ferðin hava so nógva við hval at gera. Heldur man tað vera fallandi hyggj- aratal hjá BBC, NBC og øðrum sjónvarpsstöðum vónir eru um at fáa at reisa aftur við avskeplað- um myndum av barbar- iskum oyggjabúgvum í Norðuratlantshavi.

Um tað veruliga var hvali, tey tóku synd í, var ikki neyðugt at sigla so langt sum til Føroya, tí vit vita, at amerikanskir fiskimenn drepa 40.000 — 100.000 delfinir um árið í gørmum teirra. Tað verður lítið tosað um!

ohe.

Lýsið í sosialinum